

„Sanje o sreči“

Pravljica — in tudi »pravljica« v prenesenem pomenu. Pokazali so toliko lepega, toliko nepozabnega... Drsanje — to ni več drsanje, to je balet; obleke — nekaj, kar si predstavljaš lahko le v pravljici in kar si lahko zamisliš le domiselna kostumografija. Igra svetlobe, igra barv — kaj vse naredi ljudska do mišljija!

Prvi del — TALISMAN

V zimskem letovišču je lepotno tekmovanje za Miss Evropa. Zmaga prikupna Sylvia. Zaželi si filmske slave. Prva vloga — in prijatelju na reviji pove, da ga bo zapustila. Ob slovesu ji podari talisman — malega ježka Meckija. Prinese naj ji vse, kar si želi. Toda — ubogi mali ježek ne more nič proti spletkom v filmskem svetu. Razočarana Sylvia se vrne domov, k reviji in k Norbertu.

To je samo kratka vsebina prvega dela dunajske drsalne revije. Koliko je bilo lepega drsanja in koliko vloženega dela v izvedbo te pravljice. Lepotno tekmovanje je bilo pravo pretiravanje lepote in oblek. In potem ples ježkov — simbol nečesa skromnega!

Drugi del — MAČKA

Dva mlada zaljubljenca gledata predstavo v cirkusu. Ples lepe mačke Lole navduši Hansa. Poskuša srečo — in uspe! Uboga Kristi! Trudi se, da si ga ponovno pridobi, toda zman. Hans je miška v kremljih mačke Lole. Igra se z njim in on je srečen. Toda ko spozna, da se enako igra tudi z drugimi, je razočaran. Zapusti jo in se vrne h Kristi. Torej spet srečen konec, saj se vsaka pravljica konča tako.

Naučeni pozdravi ob koncu so zelo majhno darilo za ves trud, šopki rož in ugledni gostje pa le priznanje.

TATJANA VOZEL

Dunajska drsalna revija je pri nas zelo popularna

PUSTA SMO POKOPALI (lan)

V KRANJU NE BO LETOS PUSTNEGA SPREVODA — »SLANIKOVA POJEDINA« V EVROPI IN »RIBJI DAN« V PARKU — V PREDDVORU TRI DNI KURENTOVA OHCET

Clovek je družbeno bitje, ostane. »Saj danes že takoj vedno se hoče zabavati, nič ne dobiš brez denarja, se pa še smejni ne bomo zastonji« si mislimo. »Do drugačega leta ga bodo gotovo po dražili, tako kot vse drugo!« modrujemo in premišljujemo, kam bi šli pustovat.

Sirom Gorenjske, po vseh mestih in celo vaseh, bodo priredili maškarade, kjer bodo nagrajevali kavboje, Indijance, pikapolonice, žabje kralje itd.

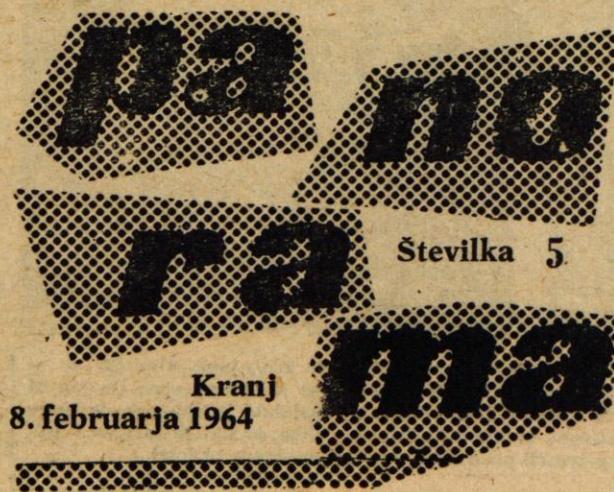
Ob pustu dajo ljudje prednost torej najbolj nenavad-

nim bitjem. Na maškaradah bodo zastopani ljudje vseh ras in celo zoološki vrt bodo tisti dan odprt, da se bodo udeležile maškarad vse živali.

Kdor pa bi se rad za Pusta pošteno najadel, in to samih izbranih dobrot, naj zavije v kranjski hotel »Evropa« na »Slanikovo pojedino«, kjer bo lahko dobil vse, kar bo hotel. Ce pa sem ne, potem pa v restavracijo »Park«, kjer bodo imeli »Ribji dan«. Nekje bo že dobil tisto, kar si bo zaželet.

Ce pa bi se kdo rad zaba val kar tri dni skupaj, naj gre že v nedeljo v Preddvor, kjer se ga bo na Kurentovi ohceti do srede pošteno oprigel pustni duh.

TONCI JALEN

Ljudska modrost

Ni vse zlato, kar je — samoupravljanje.

Osel gre le enkrat na led — člani občinskih skupin in delavskih svetov pa niso taki osli. Navajeni so na led.

Kdor molči, devetim odgovori. Ta pregovor zelo dobro poznajo člani naših samoupravnih organov. Izjeme (redke) samo potrjuje pravilo. Ena lastovka namreč še ne prinese pomlad.

Kdor jezik špara, kruha strada. Tudi debeli zapisniki z nikoli realiziranimi sklepi so kruh (za nekatere).

Gnoj je zlato. (Gnoj — kimanje, dviganje rok; zlato — kariera s fičkom in televizorjem).

Kdor drugemu jamo koplje, sam zrotira na višji stolček. Drugi pa pade v zlato jamo ali samio v jamo, kakor mu pač kažejo zvez(d)e.

Odzagali so ga, ker se ni spoznal na zvez(d)e.

Kdor ne dela, naj vsaj piše poročila, izpoljuje formularje in kuha kavo za direktorja.

Pomagaj si sam in direktor ti bo pomagal.

Roka roko umije — in se umivata, dokler za zapahi ne zmanjka vode.

A. TRILER

Vse leti
na
kulturnike
- pa še
res je!

Pred dnevi so se v Kranju zbrali predstavniki šolstva, kulturnoprosvetne dejavnosti, telesne vzgoje in športa. Razpravljali so o tem, kako naj bi statut občine nakazal smer razvoja teh dejavnosti in ob tem ugotovljali, da so te dejavnosti ekonomsko zapostavljene. Ko je bila razprava najbolj vroča, čeprav ne burna, se je od neonke svetilke izpod stropa snelo veliko steklo in se raztreščilo na tleh ob mizi. Vsi iznenadeni so utihnili. Eden izmed navzočih (Logar) pa je dejal: »No vidite! Na šolnike in kulturnike vse lo tie.« K. MAKUC

Ni gostov — ker ni snega

SAMO POČASNA vožnja skozi turistične kraje v spodnji Avstriji in nekajdnevno bivanje na Tirolskem prav gotovo že nista zadost, da bi lahko delal zaključke o letošnji zimski turistični sezoni pri naših sosedih, medtem ko je to za vse več kot dovolj. No, in nekaj teh bi tókrat rad zapisal — tudi za primerjavo, kako je z zimskim turizmom pri nas in drugod.

ZA NAŠE KRAJE NISO VEDELI...

Dveurni nočni sprehod po Badgasteinu je razjasnil, da je letošnjo zimo moderno mestece skoraj izumrlo. Čeprav bi bilo lahko mrzlo vreme vzrok za to, se nam je vendarle zdelo čudno, da smo na ulicah (ozioroma klancih) srečali le dva badgasteinska gosta! Tudi v večini sicer dobro razsvetljenih hotelskih kavarn je vladal popoln mir, le v največjem Bellevueu je nekaj tujcem prepeval Fred Bertelman (»Smejoči vagabunde). — Kako je letos tamkaj z gosti, pa nam je potem povedal dežurni železniški uslužbenec. Kot bi bil najbolj zaskrbljen hotelier Badgasteina, je kazal na smučišča, kjer je bilo pred šestimi leti tudi svetovno smučarsko prvenstvo. V soju številnih mestnih luči je bilo tam videti razen krp snega tudi temne lise, ki so se pri dnevnih svetlobi spremenele v grmičevje in travo. Da torej Badgastein letos nima kaj prida gostov, je krivo predvsem pomanjkanje snega in zato so tudi mnogi, sicer stalni gostje, raje odšli drugam... (Nedvomno bi mnogi izmed njih radi prišli v našo Kranjsko goro ali na ki pa v mestu niti ni preve-

Pokljuko, pa zanje niso imeli priložnosti zvedeti, zakaj naša turistična propaganda je — tako kot že večkrat prej — zatajila, kot sem kasneje zvedel v Innsbrucku.

Kljub temu pa nas je prese netila zelo dobra založenost trgovin prav z vsemi artikli, ki pridejo v poštev v zimskem turizmu. Konkurenca med posameznimi trgovinami je taka, kot bi se v mestu trlo turistov... (Kako je že pri nas s to stvarjo?!)

LOV ZA GORIVOM

Z aradi olimpijskih iger na Tirolskem vlada v glavnem turistično mrvilo tudi v koroških krajih. V Celovcu sem zvedel, da so vile ob razpotegnjenu Vrbškem jezeru skoraj prazne. Običajnega nočnega vrveža tudi ni po cestah proti Spittalu in potem od Zell am See proti Innsbrucku, kjer smo ponocni na najmanj desetih bencinskih črpalkah zaman trkalj na zaprtia vrata.

Vse drugače pa je v okolici Innsbrucka, kamor so olimpijske igre privabilo športnike, gledavce in občajne turiste iz skoraj štiridesetih dežel. Da so navalu,

jožne slike Maurice Utrilla na trgu

botrovale športne igre, lahko sklepamo tudi po nezasedenosti okoliških hotelov, ki so sicer vsako zimo domala nabito polni. Komaj dobrih 30 kilometrov stran od Innsbrucka — v nekem hotelu blizu Schwaza, je bilo na primer le kakih 30 slovenskih izletnikov, medtem ko so imeli lastniki še lani opraviti z več kot sto Angleži in Holandci! Sicer pa nič čudnega, zakaj tudi nas je na dvorišču prestrašil napis — da je naslednjih sto metrov privatna pot in da se mora prišlec na klic takoj ustaviti — tako, da smo se kaj kmalu obrnili in hitrih nog odšli.

V TRGOVINAH PREPOLNE POLICE

T udi draginja je marsikoga pregnala iz Innsbrucka, toda navkljub temu se je najbrž še kdaj vrnil v mesto, ker so ga pritegnile lepo aranžirane izložbe in prepolne trgovine. Pri nas (žal) neznamo pravilo: imej vse, kar priporočaš ali kažeš v izložbenem oknu — je tam v popolni veljavni. Skupno z mojim spremljevalcem (pravzaprav sem jaz njun) se nam je kar milo storilo, ko je prodajavka na naše naročilo: »Kupili bi radi najlonjske nogavice!« prinesla na mizo kakih deset vrst zaželenega blaga. — Razen športnikov pa se se v glavnem mestu Tirolske v času olimpiade zbrali tudi takoinenovani modni ljudje, ki so s sprehajanjem po mestu in na organiziranih modnih revijah prikazali letošnjo nošnjo, ki bo — vsaj upamo! — čez dve leti gost tudi pri nas...

JOZE ŽONTAR

Sejemske olimpijske dni so v Innsbrucku izkoristili tudi krošnjarji. Omisili so si belega medveda, ki so ga vlačili po mestnih ulicah. Kdor se je vtaknil vanj (in teh ni bilo malo), so ga za spomin še slikali... seveda pa je malokdo pričakoval, da bodo potem od njega zahtevali 25 šilingov in mu dali listek za slike, ki naj jih dvigne v njihovem ateljeju! Tudi tale si je privočil poziranje, denarja pa seveda ni imel.

MEDTEM KO SLOVENSKA JAVNOST IN SE POSEBNO OBCINSKA SKUPSCINA JESENICE VODI ZOLCNO VOJNO OKROG HOTELA PRISANK V KRAJSKI GORI, SE NA VITRANCU SMUCAJO, CEPRAV JE SNEGA BOLJ MALO, INOZEMSKI GOSTJE PA SE PRITOŽUJEJO NAD POSTREŽBO IN RAZMERAMI V PRISANKU — Foto: France Perdan

Slike Maurice Utrilla na trgu

Mednarodna trgovina nestrpo pričakuje 20 slik francoskega slikarja Maurice Utrilla (1883 — 1955), ki jih ima njegova vdova Lucie Valore. Slike proda samo takrat, kadar postanejo davki tako visoki, da jih ne more več plačevati.

Zaradi očetovega visokega položaja mora v Washington

Lynda Bird Johnson — 19 letna hčerka ameriškega predsednika, je študirala zgodovino na univerzi v Texasu. Odkar je oče predsednik, jo stalno nadzorujejo organi tajne policije. Ker pa je 2500 km predaleč za policijske uradnike, bo na željo uprave varnostne službe svoje študije nadaljevala v Washingtonu.

Prvič v javnosti

Prvič po škandalu svojega moža se je žena Profuma pokazala v javnosti. Živi v Londodu in je prisostvovala otvoritvi razstave antičnih lutk.

Portret Jeana Cocteauja

Ribiči iz Villefranche (Côte d' Azur) so pri Picassoju naročili portret njihovega in njegovega prijatelja Jeana Cocteauja.

— DOPISUJTE V PANORAMO
— SODELUJTE V RUBRIKI
»SLOVARČEK KRAJEVNIH
IMEN«!
— PIŠITE NAM, KAJ SI ŽELITE
V PANORAMI IN KAJ VAM
NI VŠEČ!

Pa

vendar

niso

čisto

pozabili

Tisti, ki iščejo svoj prostor pod soncem v evropskih državah, v bleščečih centrih Pariza, Bruxellesa, Münchna, Amsterdama in drugod so po večini obstali v sivih industrijskih središčih, v delavskih in rudarskih naseljih, kjer so — tako stanovalske barake kot sodobni stanovanjski bloki — podobni gmotam rdečkasto ali sivkasto umazane surovine. Prostora in dela je za vse, res delovne ljudi dovolj, a sonca za vse bore malo. Španci sanjajo o svoji sončni deželi, Alžirci o svobodi, mali čnolasi natakarji vzduhujejo: »Che bella Italia«, Poljaki prepevajo sentimentalne pesmi, mladim Slovencem se toži po zelenih gričih in veličastnih gorah, Dalmatinci ves prosti čas pred glasbenim avtomatom in navijajo tisto »Tamo na rivi«.

Takšen pečat nosijo vsi, ki služijo kruh v tujini in dajejo od zasluga določen delež na kupček, ki mu je ime »domov«. Nekaj je med njimi tudi takih, ki so pozabili, hote ali nehote, odkod so doma.

Ulica rož

Jugoslovanski konzulat v Stuttgartu je na Blumenstrasse — Ulica rož. Vrsto ljudi, ki sem jih zagledala že pred vhodom v to stavbo in se vije po veži, stopnicah, čakalnicah vse do sprejemne pisarne, veže ena sama misel: kako obdržati zvezne z rojstno domovino, kako jo obiskati ali kako se vrniti domov?

To so sami mlajši, povojni izseljeni ali naši mladi ljudje, ki so odšli s potnim listom ali pa pobegnili v Nemčijo zato, da bi si prej prizorili boljši živiljenjski standard kot doma. Prišli so v Stuttgart naš konzulat tudi iz po več sto kilometrov oddaljenih krajev zato, da bi uredili svoje državljanke odnose. Nekdo bi rad podaljšal vizo, da bi zaslužil še toliko in toliko mark in se potem neovirano vrnil v domovino. Štefan bi rad kupil v Ljubljani stanovanje, zato dela v Nemčiji po dvanašt, štirinajst in več ur dnevno. Tončka, ki je pobegnila za možem, da bi bolje zaslužila kot doma, stanuje zdaj v baraki in kuha enolončnice za svoje tri malčke. Mož dela skoraj dan in noč, žena pa vztrajno hodi na konzulat, da bi dobila dovoljenje za obisk rojstne domovine. Jože bi dobil boljšo službo, če bi sprejel nemško državljanstvo, a ne more in ne more narediti tega koraka. Rezika si je obetala toliko lepega pri delu v nemški gostilni, a princna na belem konju ni od nikoder in zdaj hoče dekle po vsej sili takoj domov.

Domov! To besedilo je zlahka razbrati na vseh zamišljenih obrazih po stopnišču, hodniku in v čakalnicah našega konzulata pa še na mnogih drugih krajih. Zelo redki so primeri, za katere bi lahko rekli samo: pa vendar niso čisto pozabili...

Sonja je našla razkošen prostorček pod soncem v tujini. V nemški bolnišnici se je vanjo

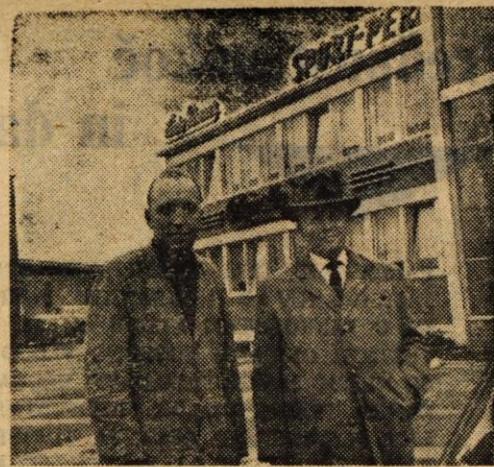

Karl Klemenčič je v Gladbecku že od 1. 1908, pa je v mislih tako pogosto v rojstni domovini

zagledal premožen Amerikanec in pravkar bo odpotoval v obljudljeno deželo. A pred odhodom hoče videti čimveč ljudi iz domačih krajev. Odšla je na železniško postajo. Peron je ob sobotah in nedeljah pravi semenj ljudi, ki niso doma iz Stuttgart. Tukaj sliši vse jezike, najmanj pa nemškega, in seveda sliši tudi nešteto presenečenih vzklikov: »Aaa, ti si tudi iz Jugoslavije!« Sonja se je pomešala med tiste fante, ki govore slovensko ali hrvaško. Mnogo jim je imela povedati, mnogo jih je spraševala in končno jih je kar po vrsti vabila: »Pojdi z menoj, da se slikava. Imela bom spomin na domača ljudi.« Fotoautomat je v treh minutah izdeloval slike, slike Sonje in neznanev iz Jugoslavije. »Slike bodo šle z menoj v Ameriko,« je razdraženo čebljala lepa Sonja, »pa naj Moj Johni reče, kar hoče.«

»Pepsi cola«

Že enainpetdeset let je od takrat, ko je stari Zupančič iz Rake pri Krškem zaoral prvo brazdo za današnje uspehe svojega sina Jožeta v Nemčiji. Cisto mlad je bil še Zupančič iz Rake, ko je kopal premog v nemških rudnikih. Kopal je in kopal in pri tem razmišljal, kako bi zaslužil marko več z manjšimi žili. P-

Tovarna »Sport Perle« in »Pepsi Cola« — lastnik Jože Zupančič. Na sliki sta slovenski rudar Martin Kink in nečak Zupančiča Inge Pirman, ki dela v njegovi tovarni.

se je v prostem času vpregel v ročni voziček in začel razvazati, najprej za gostilne, potem za tovarne, pivo v steklenicah. Razvazal je leta in leta, dokler niso odpeljali njega tja, od koder ni vrnitve.

V Moersu so mi postregli s Pepsi Colo. Pod imenom te nemške kokte piše še: Jože Zupančič. Tako sem odkrila sina starega Zupančiča iz Rake. Poiskala sem ga v njegovi tovarni. Ni mu šlo slovensko, pa sva se vseeno sporazumela. Ko sem mu povedala, da sem iz Jugoslavije, se je nasmehnil. Pa ne tako, kot se poslovni ljudje nasmejejo poslovnim strankam; v tem smehu je bilo spet isto potrdilo: pa vendar niso čisto pozabili... Po kratkem, prisrčnem razgovoru je tovarnar Zupančič pritisnil na gumb in čez nekaj sekund je prišel mlad človek, ki mi je v čisti slovenščini povedal, da mi je po nalogu direktorja na razpolago in da mi lahko pokaže v tovarni vse, kar me zanima. Z mladim možem iz Škocjana pri Turjaku in z njegovim še mlajšim bratom sem obredila sleherni kotiček moderne tovarne brezalkoholnih pijač Pepsi Cole, Sport Perle in podobnih. Tovarna je en sam velik laboratorij, proizvodnja teče po mehaniziranem tekočem traku, dekleta v snežno belih haljah, prostori od začetka do konca vzorno čisti, izdelki dobrí. Tovarna ima poleg svoje proizvodnje še zastopstvo za prodajo na debelo vseh alkoholnih pijač, od priznanega nemškega piva do kraškega teraha in ruske vodke. Mlada Slovenca, ki delata v tej tovarni, sta nečaka Jožeta Zupančiča in ko mislim na njuno lepo, razmeroma lahko delo, se ne morem znebiti spomina na veliko fotografijo starega Zupančiča iz Rake, ki visi nad direktorjevo mizo. Zdi se mi, da razbrzdano lice s fotografije spominja na ročni voziček...

Ljudje brez imena in obraza in drugačni ljudje

Gieslingen Steige je morda v sončnem vremenu kar prijeten kraj, saj spominja s svojo podolgovato dolino med hribi na gorenjsko pokrajinu. A tiste dni, ko sem bila tam, so na dolino legali težki oblaki, malo industrijsko mesto je bilo zavito v meglo in prah. Črni so bili tudi delavci, ki so prišli v gostišče na steklenico piva. Premog razvazajo ti ljudje, od hiše do hiše, in premog je seveda povsod na svetu črn. Razgovor med delavci pa je bil zelo barvit. Nekdo je govoril v ruščini, drugi v poljščini, tretji v nemščini, četrти pa je molčal. Na umazan obraz so mu padali gosti plavi lasje in ko je slišal slovensko, je v njegovih plavih očeh temno zagorelo. Na vprašanje, od kod je doma, je odgovoril odsekano: »Saj ni važno.« In nato ni več dvignil pogleda. Zaradi neprijetnega vzdušja sem segla po starji nemški reviji. Oči so mi obstale na članku o lanskih dogodkih v Bonnu s sliko, pod katero piše: »Ljudje brez imena in obraza...«

Pa je vstopil fant, ki je glasno pozdravil Dobr dan, takoj zavil k glasbenemu avtomatu, vtaknil vanj kovanec in ves zasanjan, ne da bi skrival svoj obraz, dočakal melodijo »Gor čez jezero...«

VERA VALENCI

Predpust nekoč in danes

PRISLUHNIL SEM KRAMLJANU STAREJSIH JESENICANOV O NEKDANJEM PUSTOVANJU IN O FANTOVSKEM KLUBU, KI JE IMEL V PUSTNIH OBČAJIH POSEBNO VLOGO. PUSTA SO NEKOC PRAZNOVALI DOSTI DRUGACE KOT DANES. TRADICIONALNE PREDPUSTNE VESELICE PLANINSKEGA DRUSTVA, TURISTICNEGA KLUBA SKALA, SOKOLA, FANTOVSKEGA KLUBA IN DRUGIH SO SE KOMAJ ZVRSTILE. PRI PRAZNOVANJU PREDPUSTNIH OBČAJEV JE ODIGRAL POSEBNO VAŽNO VLOGO FANTOVSKI KLUB, KI JE IMEL CENTRALO NA JESENICAH IN PODRUŽNICE V ŽIROVNICI, LESCAH, NA BLEDU IN V BOHINJU. KLUBI SO ŠTELI PO STO IN TUDI VEC ČLANOV, KI SO BILI ZAKRKNjeni SAMCI V STAROSTI NAD 25 LET. KLUB JIH JE ŠCITIL PRED NEVARNOSTMI ZA KONSKEGA JARMA.

Butale MILČINSKI - NOVAK na Gorenjskem

Butalski statut

Butale so naraščale imenitno in imenitneje in jim do popolne imenitnosti ni manjkalo ničesar več razen statuta. Pa so sklenili, da naj bo in si nabavijo še statut. Moževali so in moževali in slednjič četrti večer in na četrti konferenci uganili, da mora biti statut imeniten, kakor so imenite Butale. Zato da mora v butalski statut najmenitejša tujka, kakor so kdaj čuli o njej: to je rotacija. Rotacija mora v statut, pa naj stane, kolikor hoče, in ako ni drugače, lahko stane cel honorar, podkovan in zvrhan. Podkovan je butalski honorar takrat, kadar ga spremlja odtegljaj za avtorski davek, zvrhan je, če je poleg avtorskega dva izplačan še preko žiro računa.

In so dejali: »Rotacija je najbolj imenitna tujka na oko in za besedo, pa tudi zato, ker je neznansko nevarna in bo v grozo in strah občinskim funkcionarjem.«

Imeli so v Butalah avtorja Čačko in je bil avtor za pogrebne nagovore in govor na gasivskih veselečah in za občne zbole in za gospodarske organizacije in društva in sploh za vse. Pa so mu naročili, da napiše statut: v statutu da pa mora biti rotacija, naj stane, kolikor hoče in ako ni drugače, lahko stane cel honorar, podkovan in zvrhan.

Avtor Čačka je naročilo sprejel in obljudil in je resnično pisal in je bil silno zadovoljen s svojim delom, ko ga je končal. Zadovoljni so bili s statutom tudi butalski možje. Stremeli so, kimali in hvalili, kako silno da je podoben in da še niso videli rotacije, ki bi ji bila podobna tako. Slovesno so za razmnožili in razposlali in bili zelo ponosni.

Dokler niso Tepanjčani zagnali glasu: »Ho, ho, Butalci imajo statut, horizontalno rotacijo imajo v statutu, ne pa vertikalno! Ho, ho!«

Tepanjčani so nesramno zlobni: kadar morejo, dajo Butalce v pisma bravcev!

Pa je bila žaljivka to pot posebno nesramna, ker je bila resnična.

Kajti ko si butalski možje vnovič ogledali statut, se ni dalo tajiti: rotacija je bila le horizontalna med sabo naj bi možje menjavali stolčke, nikogar naj ne bi vzeli od spodaj, nikogar naj ne bi poslali nazaj v proizvodnjo.

Seveda — Butalcem ni bilo zameriti zmote — vertikalne rotacije še niso videli nikdar nikjer, horizontalno menjavanje stolčkov pa vsak dan dovolj.

Pa so k sreči izvedeli Butalci, da drugod nekod že imajo rotacijo v statutu. Ako bi se baš primerilo in bi imela ta rotacija mlade, lahko bi katero odstopili v Butale. Butale prosijo.

Prihodnjic: BUTALSKI AVTOMEHANI

Sprejem Haile Selassie na železniški postaji v Bohinjski Bistrici.

Legatov Tonček

kot Heile Selassie

v Bohinju

Takratni časopisi so pisali brezposelnih delavcev, ali o fantovskih klubih takole: »Slovenski narod«, 3. junija 1937:

»Centralni fantovski klub na Jesenicah prav pridno deluje. Že nekaj let je na spomlad obdaril najbolj siromašno jeseniško in javorničko deco z dobro obutvijo. Zgledu jeseniških fantov so sledili tudi fantje iz Žirovnice in v Bohinjski Bistrici, ki so nedavno ustanovili samostojne fantovske klube. V nedeljo je imel fantovski klub v Žirovnici, ki šteje okoli 100 članov, lepo veseli, katere pribitek je bil namenjen revni deci zabrezniške šole. Na prireditev je prispeло 70 fantov z Jesenic, pa tudi iz Zgornjesavske doline. Navzoč je bil tudi šreski načelnik g. dr. Vrečko ter poleg domačega tudi jeseniški in radovljiski župan.«

Razen borbe pred nevarnostjo zakonskega jarma so nedavno ustanovili samostojne fantovske klube. V nedeljo je imel fantovski klub v Žirovnici, ki šteje okoli 100 članov, lepo veseli, katere pribitek je bil namenjen revni deci zabrezniške šole. Na prireditev je prispealo 70 fantov z Jesenic, pa tudi iz Zgornjesavske doline. Navzoč je bil tudi šreski načelnik g. dr. Vrečko ter poleg domačega tudi jeseniški in radovljiski župan.«

Dnevnik »Jutro« pa je takrat objavil tale članek:

»Minuli predpust so priredili jeseniški fantje v Sokolskem domu svoj fantovski ples, ki je lepo uspel in katerega čisti dobiček je bil namenjen za podporo siromašnih otrok in predvsem dvojnih sirot. Fantje so poiskali 17 najbolj revnih otrok z Jesenic in okolice, med njimi s pomočjo zdravnika so mu več dvojnih sirot ali otrok rešili življenje...«

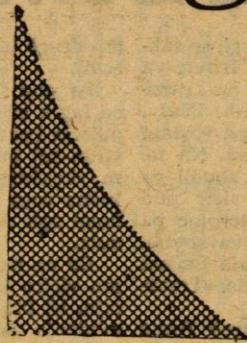
Še bolj zanimiva pa je zgodba o prihodu etiopskega cesarja Heile Selassieja v Bohinj. Fantovski klub Jesenice je organiziral s svojimi podružnicami izlet v Bohinj. Fantovski klub v Bohinju pa je bil zadolžen, da organizira pri vlaku potreben sprejem. Med vožnjo se je Legatov Tonček izgubil. Šel je v wagon drugega razreda, se maskiral in preoblekel v abesinskoga cesarja. Preoblečen je vzbujal na naslednjih postajah pozornost, od koder so telefonsko obvestili Bohinjsko Bistrico, da se pelje proti Bohinju etiopski cesar Heile Selassie. Visokemu gostu so priredili na železniški postaji v Bohinjski Bistrici nepričakovano lep sprejem, z zanimanjem poslušali njegov nerazumljiv govor in ga v povorki spremili do gostilne pri Markežu, kjer so radovedne domačine in žandarje komaj prepričali o predpustni šali. O visokem obisku Bohinjci še danes radi pripovedujejo. Zanj pa je zvedel tudi cesar Etiopije Heile Selassie, ki je bil pred leti na Bledu. Želel je spoznati svojega dvojnika, vendar želi niso mogli ugorditi, ker Legatovega Tončka takrat ni bilo več med živimi.

Legatov Tonček pa je bil aktivnen tudi med narodno-ovsobodilno borbo, saj je z marsikatero humoristično zavedel okupatorja in pomagal partizanom. Ko je moral nekoč v svoji gostilni v Lescah gostiti rekrute in jim rekel, naj gredo v fronto na Jelovico, so ga odpeljali v Begunje. Le z dobrim maznjem se je »izmazal« najhujšemu.

Fantovski klubi so priredili za vsakega pusta nekaj posebnega. To so bile šale, ki so vedno skrivale zrno resnice in o katerih ljudje še danes radi pripovedujejo. Legatovega Tončka ni več toda pust je še ostal, vendar tako mastnih, kot jih je za godel v predpustnem času Legatov Tonček, ne zagode nihče več.

POLDE ULAGA

Druga plat slike TV ekrana

»Spoštovani gledavci, opravičujem se vam...«. Standardna fraza, ki jo mnogočrati z nejelovo »vzamemo na znanje« potem, ko smo nekaj časa presedeli ob sprejemniku, ki je onemel prav takrat, ko smo si tega najmanj želeli, še manj pa pričakovali. Negodovali smo, rekli kakšno pikro na račun eksperimentalnega programa ali »sprostili« svojo nejelovo na račun »tistih lenob« na Krvavcu ali v Ljubljani, ki se jim ne ljubi vzdigniti svojih zadnjic z mehko tapiciranih stolčkov in nastalo okvaro popraviti.

Roko na srce, dragi gledavec televizije, tudi ti imaš takšno mnenje o TV programu in tistih, ki z njim delajo ter živijo. Da vam ne bo nerodno resnice priznati, vam jo bom priznal tudi jaz. Moje mnenje se prav nič ni ločilo od mnenja, ki sem ga nekoliko pospolil in izrazil v gornjih vrsticah. Če že hočem biti iskren, bi pred nekaj dnevi »med brati« povedal še precej več.

In če že tako hočete, me imate lahko tudi za »tipa« s slabim značajem, zakaj sedajle vam bom priznal še nekaj. Moje mnenje ni več takšno in sram me je, da sem sploh kdaj tako mislil.

In če ste tale zapis prebrali do tukaj, mi sledite do konca. Ne mislim vas preobračati, pač pa bom skušal o naši TV podati sliko, katere na TV ekranih ne vidimo. To bo slika, ki priča o organizaciji TV mreže, principu delovanja ter o delu tistih mnogih tehnikov, ki si komaj upajo pomisliti na to, da bi do izpada TV programa prišlo zaradi njihove malomarnosti.

Kot živčni sistem

Ko sem se »na licu mesta« pogovarjal s tehniki, ki delajo v oddajniškem TV centru na Krvavcu, jim kradel čas ter počasi dojemal zame doslej neznane stvari, sem dobil vtis, da je primerjava TV mreže z živčnim sistemom človeka še najbolj primerna, zakaj tudi ta ima svojo glavo, hrbitenico...

Pustimo besedičenje, ker mislim, da vas zanimalo predvsem, kakšna je pot slike iz studija do TV sprejemnika. Preprosto rečeno — zamotana, v principu pa takšale: TV studio v Ljubljani program preko mikrovalovnega oddajnika posreduje oddajnemu centru na Krvavcu. Ker je energija teh valov majhna, (7000 MHz) je snop radijskih valov precizno usmerjen, lovijo pa ga s parabolično anteno, usmerjeno proti Ljubljani. Tu program delijo: del ga gre preko velikega oddajnika (1 kW) in TV antene na Krvavcu na Gorenjsko (območja, da koder je Krvavec višen), del pa preko mikrovalovnih oddajnikov na Sljeme v tem primeru prenaša ljubljanski program tudi Hrvatska, Nanos (Primorska) in Kum (Štajerska). Kum posreduje signal naprej točkima na Pohorju in Plešivcu. Vse navedene kraje, razen Sljema, imenujejo oddajniške

točke s posadko. Te »pokrivajo« določena področja Slovenije. Problem zase seveda predstavljajo kraji, ki so izven vidnih območij Krvavca, ali pa omenjenih oddajniških točk s posadko. Da gledavci TV v teh krajih niso prikrajšani, sem postavljajo pretvornike, (1—5 W) ki pa delujejo avtomatsko. Teh pretvornikov je v Sloveniji preko 40, na Gorenjskem pa stoeje v Tržiču (2), na Jesenicah in v Bohinju...

Morda vas bo zanimala tudi pot TV programa od Sljema naprej. Ta je, zoper z mikrovalovno mrežo, povezan z reletnimi postajami, ki stoeje med Avalo in Sljemenom. To so: Psunj, Majevica in Čot. Ti releti samo povezujejo. Po nekoliko bolj nenavadni poti pa pride k nam slika evrovizijskega prenosa iz tujine. Ta k nam ne priroma preko Karavank, pač pa preko Trsta in Nanosa na Krvavec. Njena nadaljnja pot pa je enaka poti domačega programa. V primeru, da ne spremljajo ljubljanskega programa, so smeri sprejemov med posameznimi centri obratne, pot pa, logično, ostane ista.

Strela z jasnega

Upam, da smo sedaj tisti del, v katerem smo se kot popolni laiki spoznali z organizacijo, uspešno prebrodili. Vsaj tako sem mislil, ko sem na Krvavcu nekako prebrodil »sempirična« svojsta organizacije.

Ura je bila 10 in fantje so pravkar pričeli s prenosom iz Innsbrucka, ko je nenadoma nekaj počilo, se poblikalo. Neonske luči na stropu so ugasnile in potem se je pričelo. Prvo, kar sem v temi zaznal, je bil šum, ki so ga povzročili bliškoviti gibi TV tehnikov. Res, težko mi bo uspeло opisati naglico, s katero so fantje kontrolirali naprave in obenem popravljali. Sele ko so se mi oči privadile na polmrak, sem zaznal postave v belih haljah, ki so hitele od aparata do aparata. V dnevnik okvar so zabeležili: 1 minuto brez toka in 5 minut brez slike. Tokrat je bil kriv okvaru nenaden padec napetosti, ki ga je nato zamenjal pojačan impulz. Varovalke trenutno povečane napetosti niso prenesle, zato so pregorele.

Kako so jih našli, majhne štiri varovalke med množico nepregoretih, mi ni popolnoma jasno. Sele, ko smo se kasneje pogovarjali o takih in podobnih nezgodah, me je med drugim zanimalo tudi, kako si pomagajo v primeru, kadar napetost popolnoma pada. Vinko je takole odgovoril: »Morda se vam bo zdelo preenostavno. Kadar napetost pada na 0, se pri nas avtomatično vključi agregat, ki služi kot rezervni vir energije.«

Kakšen je najmanjši možni čas popravila okvar oziroma čas, ki preteče od prekinitev odaje pa do ponovnega pojava slike?

»Veste, v vseh teh aparaturah je ogromno elektronik. Te pa rabijo za samo ogrevanje 2 minute. To je tudi najmanjši možni čas. Ti dve minute gledavcem mnogokrat ne gresta v glavo. Rezervnih aparatur — dvojčkov še nimamo, zato je prekinitev oddaje v primeru okvar neizbežna. Prav zaradi takega stanja oddajnih centrov se naš program imenuje eksperimentalni. Drugod v svetu imajo tudi po dve aparaturi v rezervi.«

Katere okvare pa so najpogosteje?

»Predstavljajte si 1500 elektronik. Vse so v pogonu. Samo ena odpove pa smo tam. Potem je okvaro treba najti. Delo včasih spominja na iskanje igle v senu. Pa vendar, več kot pol ure res nikdar ne popravljamo. Pogosto nam pregorijo tudi varovalke. Omenil sem že, da so tega kriji nenadni porasti napetosti. Mi tu primem ne moremo pomagati prav ničesar.«

Kakšne aparature uporabljate?

»RCA, Siemens, Marconi, Marelli, BHG, CFTH... Morda bo prav slednja za vas zani-

DETALJ Z ODDAJNIŠKEGA TV CENTRA NA KRVAVCU — Foto: Franc Perdan

miva. Aparat firme CFTH je v nekoliko prenosenem smislu besede diaprojektor, s katerim projiciramo monoskop in pojasnila k okvaram.«

Neviden strah

Za tega so povedali, da je najhujši. »Slišiš, da nekaj ni v redu, pa ne veš, kaj je. In potem lahko iščeš v upanju, da boš nepravilnost nasele.«

Takole torej naši znanci Vinko, Franci, Janez in še dva, katerih tokrat nismo spoznali, delajo, delajo do jutra pa do konca programa. Zavedajo se odgovornosti svojega dela, saj od njihove čuječnosti in natančnosti zavisi slika na naših TV ekranih po Sloveniji, Jugoslaviji, včasih pa celo v Evropi. So »puščavnik« v posebnem smislu, saj od ljudi niso izolirani. Z njimi jih veže le tehnika, ki je mnogokrat, posebno v nedeljah, najbolj neusmiljena. Izletniki uživajo, fantje v centru pa garajo, garajo tako, da mnogokrat niti jesti ne morejo. In nato pregori ena sama drobčena elektronika in ves njihov trud je v tistih, za gledavce neskončnih minutah uničen.

TONE POLENEC

Jajca

Januar je po navadi, saj tako se nam zdi, najdaljši mesec v letu. No, v letošnjem letu pa je bil te mesec kar naenkrat pri kraju. K temu je po eni strani pripomogla zimska olimpiada, ker so strastni športniki navijači ugovaljali vzroke, zakaj naši skakavci na tujih skakalnicah ne skačejo v daljavo, temveč silijo le nazaj k skakalni mizi, drugi pa, katerim ki je zadišal po originalnem

SLOVARČEK KRAJEVNIH IMEN

Vaša nova rubrika »Slovarček krajevnih imen« v »Panorami« je bila res potrebna, če bo seveda dosegla svoj namen, da se bodo v javnosti rabila imena, ki so originalna, ne pa razne pisarniške spačenke. Odkar je bilo pri nas na Brniku zgrajeno letališče, se ime Brnik imrcvari, da domačina kar boljše ušeša, ko to sliši. Sta namreč dva Brnika: Zgornji in Spodnji Brnik. Iz teh imen je administracija skovala zvenečje ime »Brnik«, ki se zadnje leto izven Brnika kar precej rabi. To ime je nepravilno in ga domačini v vsakdanjem govoru ne rabijo. V časopisu pa pisejo najrazličnejše variante: v

Tone Burgar,
Spodnji Brnik 64

je zimski šport španska vas, se so poglabljali v vzroke nedavnim padcem in skokom cen v tem mesecu.

No, mene to ni vrglo z glazja, saj je čisto razumljivo, če so šle cene avtobusov gor, so šle cene kofetu dol — pa se zgliha; če se je mleko podražilo, so se jajca počnila — pa se spet zgliha itd. Pocenitve jajc sem se najbolj razveseli, zato sem sklenil, da se jih bom zaradi nizke cene najdel, pa če sem tudi potem rumen kakor Kitajec. Do take osebne požrtvite pa na žalost ni prišlo. Ko sem namreč ubil prvo štemplano jajce, se v kastrolo ni razlil beljak z rumenjakom, temveč je padel že kar piščanec, ki je zadišal po originalnem

rožnem olju; čisto nasprotno je bilo z drugim jajcem; ta me je s svojim smradom takoj raztegotil, da sem od jeze zabrisal kastrolo z jajci tako močno, da je brez vsakega predhodnega treninga naredila daljši skok, kakor vsi naši skakavci v Innsbrucku skupaj. No, ta šmoren z jajci pa nisem imel samo jaz. V dnevnem časopisu sem zasledil, da so imeli še večji šmoren v Novem Sadu, kjer so jajca zmetali kar na gnojisce. Mislim, da bo tak jajčni gnoj pripomogel, da bo prihodnja koruza dobila v tem letu še bolj rumeno barvo.

Sicer nekateri trdijo, da je z jajci v letošnjem letu precej škode. Jaz pa pravim: to je dobro, da so bila samo kurja, kakšna škoda bi šele nastala, če bi uvozili v vskladišči nojeva jajca.

GREGA

Pučas
pa gvišn

SMOJKJA iz Loke poroča

U Lok, pa pu mojim tud ki drgi, se take za oglam pa u štirji pa per frizeri pa učas še duma merske guderne pa kritizira, tam k b pa lahki i pa use tih. Učas i bui sij kešn brucjavne zdej i pa še tam bel tak de i use tih pa puhlein. Na ja, zadnjič se se pa se zmet mal zbulid pa zgnan. Naštimal sa en hecn vičir pud plahita predpusta, ki tiste ta sterpine pa uselighi ta zarisce hece menjhih zavarala. Na ta viža sma vidl ki se baja Lučani »kulturn« vužil na Trata s firma »Transpot«.

Naši

ma drugč tud s tapravih ust kej taprauga zdvi.

Pa sma slišal, kakšna majnega maja ldi od žag k sa su cel dulim zamerzne že sred puleta (pa ne ta lanskega). Čist pu drug stran sej pa že pred cajtam slišal, da se za »kekšnega taprauga« da za kešn dan kešna žaga sam z bisida udtajet, po pa hmal spit za use zamerzne, tud če j nad nula.

Pisec kronike začenja poglavje o šolskih zadavah z ugotovitvijo, da kake šole v Lučinah v prejšnjih časih ni bilo. Primerja Lučine z drugimi večjimi kraji in dodaja, da tudi večji kraji niso imeli urejenih šolskih razmer in da so šole dobili zelo pozno. Dalje pravi: »Da so znali brati le posamezni, zvečina kaka ženska samica, manj možki, ki se za to niso dosti zmenili. V Lučinah je po tej kroniki začel s poučevanjem šele župnik v letih 1862 do 1864, torej pred sto leti. Seveda pa to ni bil nikakšen reden pouk, temveč zgodj prvi

napotki za branje in računanje. Pisati pa so se učili samo nekateri dečki, ki so kazali posebno veselje in zmožnost.

Naši

Prišloški prostor je bil pri Lovretu Voštarju na Dol-

gih njivah kar v veliki hiši,

kasneje pa v eni sobi v župnišču, ki je imelo takrat še s slamo krito streho. Leta 1897 je »nenadoma in čisto nepričakovano prišel ukaz od c. k. okrajnega glavarstva v Kranju, in sicer v sled odlok

c. k. učnega ministerstva na

Dunaju,

da se ima neutegno-

ma zidati novo šolsko poslopje

za redno ljudsko šolo.

»Vendor so zidanje šolske

stavbe odložili za deset let

zato, ker so leta 1898 zidali

novi cerkev in po ker se je

pisec kronike »pismeno za-

vezati skozi teh deset let po-

ucevanje šolsko prevzeti in

sicer po gotovem šolskem

redu po leti in po zimi. Od-

zaključku se mu je za to nagra-

da 500 kron. Tako je za ta

čas nastala zasilna ljudska

šola, ki pa ni imela bog ve-

klikoli uspeha.«

Zanimiv je ta odlog zida-

ja šole zaradi zidanja nove

cerkev. V tem času so imeli

zbrano že skoro vse gradivo

za cerkev, ki so ga seveda

moralni prispevati vaščani in

bi se ene zbiralne akcije ne

zmogli. Šola pa je bila dru-

gotvna pomena, saj: »Obi-

skovanje šolsko je le preveč

neredno; in v sedi tega v šoli

tudi ne more biti pravega

naredja. Pozimi velikokrat

ne morejo vsi otroci v šolo

radi slabe poti ter zametenih

gazi, zadnji čas jih moti tu-

di čipkanje; po letu pa morajo pomagati pri delu na

polu — Šola pa je le prisiljena ter prisstrana reč.«

Zanimiv je tudi, da so

upokojenci letos že posebej

upravičeni do zvišanja po-

knjine ne glede že zna-

nili vzrokov, temveč že po-

sebe zaradi tega, ker bodo

morali letos živeti s svojo

pokojnino tudi še devetin-

dvetesetega februarja.

To naj bo prvi prispevok

k novim temam novega po-

knjinskega sistema od

LIPETA

Zimska olimpijada in upokojenci

Kdor se, kakor pravimo po domače, dobro spozna na šport, ta ve, da se vsaka štirja leta podaljša mesec februar za en dan. To pa menda samo zato, ker se takrat zakuri olimpijski ogenj, kar povzroči toliko svetlobe, da se najkrajši verjetno prinesel šele iz Japana, ne da tudi njim nekaj primak-mesec v letu podaljša za že posneke naš Cesar. Pač pa nili.

do tudi njim nekaj primak-

kar 53 jurjev pokojnino, potem pa to ni edini način za povečanje pokojnin. Jaz mislim, da bi se mnogi upokojenci zadovoljili, če bi jim nove pokojnine dočolici na ta način, da bi jim za osnovno vzel mesta, ki so jih na olimpijadi dosegli na primer naši smučarski skakavci, ter jih po-množili s tisoč. Ce se ne

motim, je bil naš Jeme na skakalnih tekmarjih 38. Osemintrideset tisočakov pokojnina pa že kar šol. Ce pa pomislimo, da bi tisti upokojenci, kateremu bi določili pokojnino na podlagi Erženovega rezultata, imel

ločljive barve oči so bile rdečkaste, ustnice polne in rdeče, oči in usta so bile podobne odprtiam v lepenkasti kinki Kramarjevega obraza. Kramarjev prihod se je zdel nekako hrupen, kajti sočasno ko se je prikazal med vrati, je bila plošča pri kraju: slišati je bilo, kako je zaloputnil z vrat in potem glas, ki je dejal gostilničarju »Ciao, Bartolomeo!« pa se je takoj strelmil, ko je Kramer zagledal Patricka, stopil bliže in vprašal: »Hello, O'Malley, kje neki ste bili včeraj?« Pogrešal sem vas, Luigi najbrž tudi.« Govoril je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se je k Franziski in dejal: »Franziska, to je vaš rojek. Imenjuje se ...« Kramarjev obraz je v nemščini in z nemškim jezikom je izdvojil bar iz svojega odnosu do Patricka, Luigi mu je strmel v ustnice, da bi uganil, v kakšni zvezi ga je Kramer omenil, toda Patrick ga ni pogledal, obrnil se

Mojca, Kekc

in Rožle —
trije mladi
junaki prvega
slovenskega
celovečernega
filma v barvah
»Srečno, Kekc!«
so postali
naši prijatelji

Kekc, Mojca in Rožle o filmu in sebi

Poiskala sem tri najmlajše, danes prav gotovo najbolj znane igravce, otroke vaše starosti: Kekca, Mojco in Rožleta. Junake slovenskega filma »Srečno, Kekc!« Zastavila sem jim nekaj vprašanj.

• Kako ti je ime v resnici, v kateri razred hodis? Predstavi se nam!

Kekc: Ime mi je Velimir Gjurin in hodim v 6. razred osnovne šole Mirana Jarca v Ljubljani.

Mojca: Meni pa je ime Blanka Florjanc in hodim v 4. razred iste šole kot Kekc.

Rožle: Tudi jaz obiskujem 6. razred, in sicer na osnovni šoli Borisa Kidriča v Ljubljani.

• Je to tvoj prvi filmski nastop?

Kekc: Igral sem že v šestih filmih, in sicer v treh slovenskih (Veselica, Ti loviš, Romanca v solzi), v hrvaškem Lov za zmajem in italijanskem Sam proti Rimu. Moj prvi film je bil Veselica. Hodil sem v prvi razred; imel sem še sedem let.

Mojca: Tudi jaz sem že igrala. Tako kot Kekcu je bilo tudi meni sedem let, ko sem prvič stopila pred filmsko kamero. Igrala sem hčerkino partizana in partizanke v filmu »Zakon vojne«.

Rožle: V filmu »Srečno, Kekc!« sem se prvič predstavil slovenski publiku. No, pa mislim, da je kar šlo!

• Kako to, da so ti dodelili vlogo? Ali je bila avdicija?

Kekc: Seveda, za vse tri vloge se je prijavilo več kot 2000 otrok. Deklamiral sem pesem in odgovarjal na režiserjeva vprašanja. Prišel sem v ožji izbor — kjer je bilo še 7 Kekcev. Cez nekaj časa pa so le še dva — mene in še enega — poklicali na poizkusno snemanje. Ko mi je mamica, ki so ji telefonično sporočili, da sem dobil glavno vlogo v novem slovenskem filmu, povedala, da bom igrал Kekca, sem bil zelo vesel.

Mojca: Po radiju sem slišala, da rabijo igravce za novi film »Srečno, Kekc!«. Z mamico sem odšla na avdicijo. Recitirala sem in zapela dve pesmici: Sinko očku partizanu in Pesem o potepanju. Tudi jaz sem prišla najprej v ožji iz-

bor, šele nato pa so me pisemo obvestili, da je vloga Mojce dodeljena meni. Bila sem srečna.

Rožle: Tako kot Mojca in Kekc sem moral tudi jaz opraviti najprej avdicijo. Recitiral sem Kajuhovo pesem »Slovenska pesem«. Po ožjem izboru sem bil poklican na poizkusno snemanje. Bil sem prvič pred kamero in tako sem prav takrat doživljal svojo prvo tremo in strah pred filmanjem. Toda pol ure pred polnočjo sem zvedel, da je vloga Rožleta moja. Ko smo začeli snemati film, sem lahko igral že povsem sproščeno.

• Je bilo pri snemanju, kaj posebno zanimivega? Kaj ti je ostalo najbolj v spominu?

Kekc: Vsekakor nevarna pot čez brv, ko sem na rami nosil utrujeno Mojco. Gotovo se iz filma spominjate, kako ozka je bila brv, voda pa je bila deroča in pod menoj le skale. Če bi bil le malo neroden, bi padla, oba z Mojco 12 metrov globoko. Ta kader smo posneli le trikrat, zakaj bil je res najbolj nevaren prizor. Ko sem bil na drugi strani in vrgel brv v vodo, se je v trenutku razklala na dvoje. Morda vas zanima tudi to, da sva z »Volkom« bila res prava prijatelja.

Mojca: Tudi zame je bila najtežja pot preko hudovalnika. Ceprav me je nosil Kekc na rami, je bila kljub temu neprrijetna misel na skale in deročo vodo globoko pod menoj.

Rožle: Meni pa se je zgodilo res nekaj neprijetnega. Vadili smo prizor, ko je Pehtin pes »Volka« moral lajati proti meni. Ko smo kader nekajkrat ponovili, je pes prišel že tako blizu, da me je ugriznil, jaz pa sem imel premalo prostora za umik. No, na srečo ni bilo nič hudega, moral sem le k zdravniku, kjer sem dobil nekaj injekcij proti tetanusu.

• Kaj bi lahko pripomnil ob gledanju filma »Srečno, Kekc!«?

Kekc: Film sem videl prvič na premieri v Novem mestu. Videl sem tudi stari film Kekc, a se mi zdi novi — vsaj po tehnični strani — veliko boljši. Najlepši sprejem sem doživel v Kranju, kjer so mi poklonili slike iz filma »Ti loviš«, ko so me slikali na premieri pred dvema letoma. Preživel smo lep večer.

Mojca: Tudi jaz sem bila na vseh premierah kot Kekc in Rožle. Povsod je bilo leno in otr-

ci so nas prisrčno sprejeli. Film sem videla že pred predvajanjem v kinematografi, v času sinhronizacije.

Rožle: Tudi jaz sem videl film prvič 5. decembra 1963 v Novem mestu. Film mi zelo ugaja, lepe so barve. Menda je le nekoliko slaba povezava. Bil sem na premierah v Sarajevu, Ljubljani, Mariboru, Beogradu, Ljubljani in Kranju. V Kranju je bila 21. decembra. Tu je bilo najlepše. Oder in dvorana sta bila lepo okrašena, poklonili pa so nam velike šopke rož in čokolado. Album s posnetki iz filma, ki sem ga prejel na premieri v Ljubljani, pa mi bo ostal v nepozabnem spominu.

• Kaj pravijo sošolci in sošolke, ko so vas videni na platnu?

Kekc: Različna mnenja. Večina jih pravi, da sem kar lepo igral.

Mojca: Rekli so mi: »Dobro si igrala, Blanka!«

Rožle: Začeli so me klicati Rožle.

• Se ukvarjaš še s čim drugim? Kaj te najbolj zanima?

Kekc: 6 let igrat harmoniko; zbiram znamke. Posebno me zanima šport — košarka in nogomet.

Mojca: Tudi jaz hodim v glasbeno šolo. Prvo leto igrat klavir. V šoli pa pojem v pevskem zboru.

Rožle: Zanima me vse, kar je v zvezi s tehniko in stroji. V največji užitek mi je prebiranje »Tehnične enciklopedije«.

• Načrti, želje in cilji za bodočnost?

Kekc: Kaj bom postal, res še ne vem. Rad bi prevajal. Že danes zelo rad prebiram knjige. V šoli se učim srbohrvaščino, angleščino in latinščino.

Mojca: Se bi rada igrala. Želim pa postati zdravnica ali učiteljica.

Rožle: Tudi jaz bi še igrala v slovenskih filmih. Po končani osemletki bom odšel na srednjo tehnično, seveda strojni oddel.

Kekc, Mojci in Rožletu še enkrat srčno čestitamo in si želimo, da bi jih še velikokrat vidi na našem filmskem platnu!

PETJA MAINTINGER

IGRAVEC IN KMET

Filmski portret igravca Jeana Gabina

Malokateri filmski igravec je prodrl tako globoko v zavest filmskega občinstva po vsem svetu, kot je to uspelo Jeanu Gabinu. Saj je sam pojem francoskega filma v naši zavesti najtesneje povezan z njegovim markantnim likom (tako kot je na drugi strani povezan z likom BB). Njegov nastop v filmu nam že zagotavlja določeno kvaliteto — čeprav film sam nima posebne vrednosti, je zanimiva in izdelana vsaj njegova vloga. Spomnimo se samo filmov »Nesrečniki«, »Zločin in kazen«, »Maigret nastavlja past«, da bi razumeli to trditev. Toda še važnejše je, da je Gabin povezal svoje ime tudi z mnogimi najpomembnejšimi francoskimi ustvarjavci in nastopil v vrsti najboljših predvojnih in povojnih filmov.

Junak svojega časa

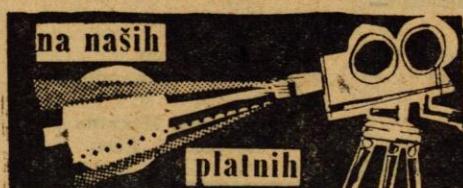
Tu pravzaprav tudi leži skrivnost Gabinovega izrednega obojestranskega uspeha pri kritiki in pri občinstvu, ki ga ni mogoče razložiti. Njegovi igravski talent (ob resse srečale tri silnice: 1. igravnični predanosti igravski sposobnosti (velike), 2. umetnosti) mu je omogočil

osebnost (izredno močna) in

3. dejstvo, da je francoski film in francosko (ter svetovno) občinstvo v času, ko je Gabin začel svojo kariero, rabilo človeka, kakšnega je on najbolje predstavljal. Njegovi igravski talent (ob resse srečale tri silnice: 1. igravnični predanosti igravski sposobnosti (velike), 2. umetnosti) mu je omogočil

Stari Gabin — finančni mogotec iz »Velikih družin« Denysa de la Pateliéra

»NJENA EDINA LJUBEZEN« — je oder. Ona — je mlada in prikupna Susan Strasberg. Režiser — je odlični Američan Sidney Lumet (Dvanajst jezdnih mož). Igrajo še: Henry Fonda, Joan Greenwood, Hubert Marshall. Vse skupaj — obeta biti dobra drama!

»ENAJST VETERANOV« se je zbral in ustanovilo ameriško »Ligo gentlemanov«, da bi precizno oropali igralnico. V duhovito komedijo ali zabavno kriminalko jih je posnel režiser Lewis Milestone. Enajstorica je Sinatrov »klan« — za tiste, ki ga ne poznajo, pa nekaj najbolj znanih imen: Frank Sinatra, Dean Martin, Sammy Davis in Angie Dickinson.

Mladi Gabin — gangster v alžirski kazbi iz Duvivierovega filma »Pépé le Moko« (z njim Mireille Balin in Lucas Gridoux)

prodor v najkvalitetnejša del in krizo, junaštvo v smrti, Nato je Gabin s Carnéjevo la. Njegova markantna osebčut za humor in nežnost v »Marie iz pristanišča« (1949) skrivnost mu je dala privlačnost ljubezni. V svojih najboljših resnične zvezde (v najboljšem pomenu besede). Tretja filmih je osamljena osebnost, ki ne dovoli nikomur poseganja pa je napravila iz ti v svoje življenje — močan, molčeč, pa živahnega duha. Zelo značilna je njegova vloga gangsterja, ki se skrije pred policijo v alžirski kazbi, toda ne prenese nedejavnosti — v filmu »Pépé le Moko«, saj izraža prevladujočega duha Gabinovih vlog v prvem obdobju: bolje je umreti za neki ideal (pa nobo še tako subjektiven), kot gledati, da se življenje odteka v dolgočasu in brezdelju; smrt nam je tako sojena — zato med nasilno in cmeravo smrtnjo raje izberi prvo.

To zadnje velja posebno za prvo obdobje v njegovi igravski karieri — za tista negotova trideseta leta, razpeta med pravkar minulo svetovno krizo in grožnjo druge svetovne vojne. (V drugi polovici je njegova osebnost nekoliko manj značilna za naš čas, toda zato takilo močnejša.) V to desetletje je Gabin stopil po »vajenski dobri v zabaviščih in gledališču (začel je kot plesalec v Folis Bergeres, po volji svojega očeta — sam bi bil rad postal strojvodja!) in po nekaj filmskih komedijah s svojo prvo karakterno vlogo v »Srnu lili« (1931) Anatola Litvaka. Po tem filmu pa je sledila izredna vrsta tragičnih likov, s katerimi je Gabin zblestel kot komet in se za vedno zapisal v filmsko zgodovino ob nekaterih najpogumnejših ustvarjavcih tistega časa. Ob Juliu Duvivieru s filmi »Zastava« (1935), »Slavna tovarišja« (1936) in »Pépé le Moko« (1937), ob Jeanu Renoiru s filmi »Na dnusu« (1936), »Velika iluzija« (1938) in »Človek zver« (1938), ob Marcelu Carnéju s filmoma »Obala v megli« (1938) in »Ob zori« (1939) pa ob Jeanu Grémillonu z »Lomilcem srca« (1937) in »Vlačivci« (1939) ...

Med vojno se je najprej zatekel v Ameriko, od koder velja omeniti le Duvivierovega »Slepjarja« (1943), nato pa se je kot mornariški oficir udeležil bitke za Francijo. Po vojni ni takoj našel trdnih tal. Prvič je spet uspel z »Zidovi Malapage« (1948) Renéja Clementa.

Prva sivina

Tedaj se je v njegove lase že prikradla prva sivina, ki mu je v drugem obdobju tudi nekaj pripomogla k še večji markantnosti in avtoritativnosti. Toda obenem je tu zanemarjen in neobrit lopov, ki pričakuje svojo usodo z malone vse ideale svojih rojakov: poštenost, čvrstost kršnega v predvojnem Gibi — srečanju z nasprotovaniem nu zaman iščemo.

Dušan Ogrizek

RADIJSKI

SPORED

VELJA OD 8. DO 14. FEBRUARJA

Poročila poslušajte vsak dan ob 5.15, 6., 7., 8., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30. Ob nedeljah pa ob 6.05, 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30.

● SOBOTA — 8. februarja sambli v vedrem ritmu — 8.05 Vedre melodije, za konec tedna — 8.55 Radijska šola za nižjo stopnjo — 9.25 Mladina poje — 9.45 Solistična zabavna glasba — 10.15 Nekaj domačih z majhnimi instrumentalnimi ansamblimi — 10.35 Zborovske skladbe in priredbe šole Bele Bartoka — 11.00 Pozor, nimaš prednosti — 12.05 Zabavna glasba — 12.15 Kmetijski nasveti — 12.25 Ob zvokih zabavne glasbe — 13.15 Obvestila in zavarna glasba — 13.30 Glasbeni sejem — 14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo — 15.15 Zabavna glasba — 15.40 Skladbe na pesnitve Franceta Prešerna — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Gremono v kino — 17.35 Pesmi in plesi jugoslovenskih narodov — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 18.10 Recitali znamenitih pevcev — 18.45 Novo v znanosti — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Iščemo nove talente — 21.00 Sobotni ples — 22.10 Oddaja za naše izseljence — 23.05 Prijeten konec tedna.

● TOREK — 11. februarja

8.05 Pisana glasba — 8.35 Pisani zvoki z Dravskega polja — 8.55 Radijska šola za srednjo stopnjo — 9.25 Majhni instrumentalni ansamblji — 9.45 Pojeta mezzosopranistka Blanka Zec in baritonist Vladimir Rudžjak — 10.15 Ciganski napevi — 10.40 Prizori iz I. dejanje Walkire — 11.00 Pozor, nimaš prednosti — 12.05 Zabavna glasba — 12.15 Radijska kmečka univerza — 12.25 Domače pesmi in napevi za prijetno opoldne — 13.0 Iz baletov Petra Iljiča Čajkovškega — 14.05 Radijska šola za višjo stopnjo — 14.35 Štiri jugoslovanske rapsodije — 15.15 Zabavna glasba — 15.30 V torek na svidenje — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Koncert po željah poslušavcev — 18.00 Aktualnosti doma in po svetu — 18.10 Bolgarska zabavna glasba — 18.25 Plesni orkester RTV Ljubljana in njegovi solisti — 18.45 Na mednarodnih križpotjih — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Poje Komorni zbor Radia Sarajevo — 21.05 Pisan večerni koncert za razvedrično — 22.10 Glasbena medijgra — 22.15 Skupni program JRT — 23.05 Zvezne kaskade

● NEDELJA — 9. februarja

6.00 Dobro jutro — 6.30 Napotki za turiste — 7.40 Pogovor s poslušavci — 8.00 Mladinska radijska igra — 8.40 »Pust, oj čas presnetis! — 9.05 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo I. — 10.00 Še pomnite, tovariši — 10.30 Nedeljsko glasbeno popotovanje — 11.30 Nedeljska reportaža — 11.50 Solistična zabavna glasba — 12.05 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo II. — 13.30 Za našo vas — 13.50 Koncert pri vas doma — 14.10 Nekaj melodij — nekaj ritmov — 15.05 Virtuoze skladbe s koncertnimi odrov — 16.00 Humoreska tega teden — 16.20 Domače melodije za nedeljsko popoldne — 16.45 Naš glasbeni avtomat — 17.05 Hammond orgle — 17.15 Radijska igra — 18.33 Dvoje novosti iz arhiva zabavne glasbe — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Izberite svojo popevko — 21.00 Njhovi rokopisi — 22.10 Plesna glasba — 23.05 Variacije za klavir

● PONEDELJEK — 10. februarja

8.05 Novi posnetki Akademškega oktetra — 8.25 Mači an-

● SREDA — 12. februarja

8.05 Jutranji divertimento — 8.55 Pisani svet pravljic in zgodb — 9.25 V paviljonu zabavne glasbe — 10.15 Japonske in indonezijske narodne pesmi — 10.45 Človek in zdravje — 10.55 Glasbena medijgra — 11.00 Pozor, nimaš prednosti — 12.05 Zabavna glasba — 12.15 Radijska kmečka univerza — 12.25 Popevke in ritmi — 13.30 Od solistov do orkestra — 14.05 Radijska šola za srednjo stopnjo — 14.35 Od Sofije do Moskve — 15.15 Zabavna glasba — 15.40 Komorni zbor RTV Ljubljana na poje slovenske narodne pesmi — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Igra violinist Dejan Bravničar — 17.35 Iz fonoteke Radia Koper — 18.00 Aktualnosti doma in po svetu — 18.10 Mojstri orkestralne igre — 18.45 Ljudski parlament — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Lepe melodije — 20.30 Iz dveh oper Leoša Janačka — 21.30 Dve partiture iz naše glasbene preteklosti — 22.10 Zvoki ob kamnu — 23.05 Literarni nokturno — 23.15 Popevke se vrstijo.

● ČETRTEK — 13. februarja

8.05 S koncertnih in opernih odrov — 8.55 Radijska šola za višjo stopnjo — 9.25 Iz jugoslovenske zabavne produkcije — 10.15 Pihalni orkester JLA — 10.30 Pet minut za novo pesmico — 11.00 Pozor, nimaš prednosti — 12.05 Zabavna glasba — 12.15 Radijska kmečka univerza — 12.25 Zvočni spektrum — 13.30 Glasbeni sejem — 14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo — 15.15 Zabavna glasba — 15.40 Literarni sprehod — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Igra ansambel Fausto Papetti — 17.15 Turistična oddaja — 18.00 Aktualnosti doma in po svetu — 18.10 Majhen koncert domače glasbe — 18.45 Ta teden v skupščinskih odborih — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov — 20.45 Lahka glasba — 21.00 Lirika skozi čas — 21.40 Dve sliki — 22.10 Glasbena medijgra — 22.15 Skupni program JRT — 23.05 Godala v ritmu — 23.20 Skupni program JRT

● PETEK — 14. februarja

8.05 Operetna in lahka glasba — 8.30 Nekaj domačih — 8.55 Pionirski tednik — 9.25 Povabilo na ples — 10.15 Zaključek operе »Slovo od mladosti« — 10.35 Novost na knjižni polici — 10.55 Glasbena medijgra — 11.00 Pozor, nimaš prednosti — 12.05 Zabavna glasba — 12.15 Kmetijski nasveti — 12.25 Domače pesmi in napevi za opoldne — 13.30 Oj, rožmarin — 14.05 Radijska šola za nižjo stopnjo — 14.35 Zabavni orkestri vzhodnonemškega radia — 15.15 Napotki za turiste — 15.20 Zabavna glasba — 15.45 Jezikovni pogovori — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Popoldne pri skladatelju Bacheniniu — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 18.10 Pesmi borbe in dela — 18.30 Prioveduje nam — 18.45 Iz naših kolektivov — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Igra zabavnega orkesterja Roger Williams — 20.15 Tedenski znanje-politični pregled — 20.30 Iz slovenske violinske glasbe — 21.05 Glasbene slike z orkestrom Les Baxter — 21.15 Oddaja o morju in pomorščkah — 22.10 Pisana glasba — 23.05 Vokalna solistka Helen Shapiro — 23.20 Skupni program JRT

TELEVISIJA

20.00 TV dnevnik
RTV Ljubljana
20.30 Propagandna oddaja
RTV Beograd
22.15 Poročila

SOBOTA — 8. februarja

Olimpijske igre iz Innsbrucka:

8.55 do 11.00 Štefeta 4 x 10 kilometrov za moške
11.55 do 15.00 Slalom za moške
17.00 do 19.00 Hokej Kanada : SSSR
19.45 do 20.00 Filmski pregled
20.30 do 22.30 Hokej ČSSR : Švedska

RTV Ljubljana
16.50 Poročila
19.00 TV obzornik
19.20 Potopisna oddaja JTV

20.00 TV dnevnik
RTV Beograd
22.30 »Ogledalo državljanata Pokornega«
23.30 Poročila

NEDELJA — 9. februarja

RTV Zagreb
11.00 Kmetijska oddaja Evrovizija
12.55 Innsbruck: Smučarski skoki

15.00 Prenos pustnega karnevala iz Vianeggia
RTV Ljubljana
17.05 Film za otroke o Denisu

17.30 Kaj bo prihodnji teden na sporedru
17.45 TV podlistek

18.15 Mladinski TV klub Evrovizija
19.15 Filmski prenos iz Innsbrucka

JTV

20.00 TV dnevnik
Evrovizija
20.25 Zaključek XI. olimpijskih iger v Innsbrucku

RTV Begrad
21.00 »Boj na Kosovu« — TV drama
RTV Ljubljana
22.30 Jazz na ekranu

23.00 Poročila

PONEDELJEK — 10. februarja

RTV Ljubljana
10.40 Šolska ura
15.20 Ponovitev šolske ure
17.30 Angleščina na TV

18.30 TV poročila
18.35 Ključek in medved — TV slikanica

19.00 TV obzornik
JTV
19.30 Tedenski športni pregled

TOREK — 11. februarja

Ni sporeda!

SРЕДА — 12. februarja

RTV Ljubljana

17.30 Ruščina na TV
18.00 Poročila
18.05 Zanikrni bralec — slikanica za najmlajše
18.20 Pionirski TV studio
19.00 TV obzornik in kulturna tribuna
19.30 Sprehod skozi čas JTV

20.00 TV dnevnik
RTV Zagreb
20.30 Propagandna oddaja
20.45 Na kraju samem — zabavno glasbena oddaja RTV Ljubljana
21.45 Zgodba o dr. Kildareju

22.35 Poročila

ČETRTEK — 13. februarja

RTV Ljubljana

17.30 Angleščina na TV
RTV Beograd
18.00 Poročila
18.05 Slike sveta

RTV Ljubljana
18.30 Britanska enciklopedija
19.00 TV obzornik
RTV Zagreb
19.30 Narodna glasba JTV

20.00 TV dnevnik
RTV Zagreb
20.30 Propagandna oddaja
20.45 Requiem — posnetek z javnega koncerta
22.15 Poročila

PETEK — 14. februarja

RTV Ljubljana

17.30 Ruščina na TV
18.00 Poročila
18.05 Kuharski nasveti
18.30 Poljudnoznanstvena oddaja

18.50 Glasbeni kotiček
19.30 TV obzornik JTV
20.00 TV dnevnik
RTV Zagreb
20.30 Propagandna oddaja
20.45 Portret Jaroslava Marvana — celovečerni film

gledalische

PRESERNOVO GLEDALISCE

V KRAJU

NEDELJA — 9. februarja
Uprizori ob 10. uri UR/ PRAVLJIC — 15. program

K I N O

Kranj »CENTER«

8. februarja — amer. CS film ZLATO SEDMIH GRIČEV ob 17. in 19. uri, špan. ital. barv. CS film KRVAVI KAPETAN ob 21. uri, premiera amer. barv. filma ENAJST VETERANOV ob 23. uri
 9. februarja — amer. CS film ZLATO SEDMIH GRIČEV ob 14., 16., in 18. uri amer. barv. film ENAJST VETERANOV ob 20. uri
 10. februarja — špan. ital. barv. CS film KRVAVI KAPETAN ob 17. in 19. uri
 11. februarja — špan. ital. barv. CS film KRVAVI KAPETAN ob 17. in 19. uri
 12. februarja — špan. ital. barv. CS film KRVAVI KAPETAN ob 17. in 19. uri

Kranj »STORŽIČ«

8. februarja — angl. barv. VV film VALČEK TOREADORJA ob 20. uri, premiera špan. ital. barv. CS filma KRVAVI KAPETAN ob 22. uri
 9. februarja — sovj. film BITKA NA VOLGI ob 10. in 15. uri, angl. barv. VV film VALČEK TOREADORJA ob 17. in 19. uri, premiera amer. barv. filma NJENA EDINA LJUBEZEN ob 21. uri
 10. februarja — amer. barv. film NJENA EDINA LJUBEZEN ob 16., 18. in 20. uri

11. februarja — amer. barv. film NJENA EDINA LJUBEZEN ob 16., 18. in 20. uri
 12. februarja — amer. barv. film NJENA EDINA LJUBEZEN ob 16., 18. in 20. uri

Stražišče »SVOBODA«

9. februarja — svoj. film BITKA NA VOLGI ob 14. uri, špan. ital. barv. CS film KRVAVI KAPETAN ob 16., 18. in 20. uri
 12. februarja — amer. barv. CS film ENAJST VETERANOV ob 19. uri

Cerknje »KRAVAVEC«

8. februarja — ital. barv. CS film LJUBIM, LJUBIS ob 19.30 uri
 9. februarja — ital. barv. CS film LJUBIM, LJUBIS Naklo
 9. februarja — ital. barv. CS film MARATONSKA BITKA ob 16. in 19. uri

Jesenice »RADIO«

8. do 9. februarja — avstr. nem. barv. film PESEM O PISANEM BALONU
 10. februarja — amer. barv. CS film POT OKOLI SVETA V 80 DNEH
 11. do 12. februarja amer. film CLOVEK, KI JE UBIL LIBERTY VALANCE
 13. d 14. februarja — angl. barv. VV film POGUM

Jesenice »PLAVŽ«

8. do 9. februarja — amer. VV film CLOVEK, KI JE UBIL LIBERTY VALANCE
 10. do 11. februarja — avstrijsko nemški film PESEM O PISANEM BALONU
 13. do 14. februarja — amer. barv. VV film UPORNIK

Zirovnica

8. februarja — ital. amer. barv. film MORGANOVI GUSARJI
 9. februarja — slovenski film TRIGLAVSKE STRMINE
 11. februarja — angl. barv. VV film UPORNIK
 12. februarja — avstr. nemški film PESEM O PISANEM BALONU

Dovje

8. februarja — slovenski film TRIGLAVSKE STRMINE
 9. februarja — ital. amer. barv. CS film MORGANOVI GUSARJI
 13. februarja — avstr. nemški barvni film PESEM O PISANEM BALONU

Koroška Bela

8. februarja — amer. barv. CS film UPORNIK
 9. februarja — franc. barv. film NA JAMAIKO
 10. februarja — amer. VV film CLOVEK, KI JE UBIL LIBERTY VALANCE

Kranjska gora

9. februarja — amer. barv. VV film UPORNIK
 13. februarja — amer. VV film CLOVEK, KI JE UBIL LIBERTY VALANCE

Ljubno

8. februarja — angl. barv. film NEPRICAKOVANA LJUBEZEN ob 19.30
 9. februarja — angl. barv. film NEPRICAKOVANA LJUBEZEN ob 16. uri

Dupljica

8. februarja — amer. barv. CS film SEPETANJE NA BLAZINI ob 19. uri
 9. februarja — amer. barv. CS film SEPETANJE NA BLAZINI ob 15., 17. in 19. uri
 12. februarja — sovj. barv. film HUSARSKA BALADA ob 17. uri
 13. februarja — sovj. barv. film HUSARSKA BALADA ob 19. uri

Radovljica

8. februarja — franc. barv. CS film FRACASSE ob 20. uri
 8. februarja — franc. CS film LJUBEZEN PRI DVAJSETIH ob 18. uri

9. februarja — franc. barv. CS film FRACASSE ob 16. in 20. uri
 9. februarja — franc. CS film LJUBEZEN PRI DVAJSETIH ob 18. uri
 9. februarja — nem. barv. film ČRNI BLISK ob 10. uri dopoldne matineja
 11. februarja — franc. CS film IGRA RESNICE ob 20. uri

12. februarja — franc. CS film IGRA RESNICE ob 18. in 20. uri
 13. februarja — amer. barv. film TOPOVI IZ NAVARONA ob 19.30
 14. februarja — itl. film ITALIJANKE IN LJUBEZEN ob 20. uri

Prireditve

KUD v Zalogu (pri Komendi) bo uprizoril v nedeljo, 9. februarja ob 15. uri igrico »ANALFABET«. Po končanem programu pustna zabava. Igrajo »Veseli trgovci«. Zaželjene so tudi maske.

KRD »Borec« Velesovo bo uprizoril v nedeljo, 9. februarja, ob 15. uri v prosvetni dvorani v Adergasu komedio v treh dejanjih »SKUPNO STANOVANJE«. Po igri bo pustna zabava. Igral bo kvartet iz Tržiča. Srčkovi pleši. Maske so zaželene, tri najlepše bodo nagrajene.

Zimske sence

Foto: France Perdan

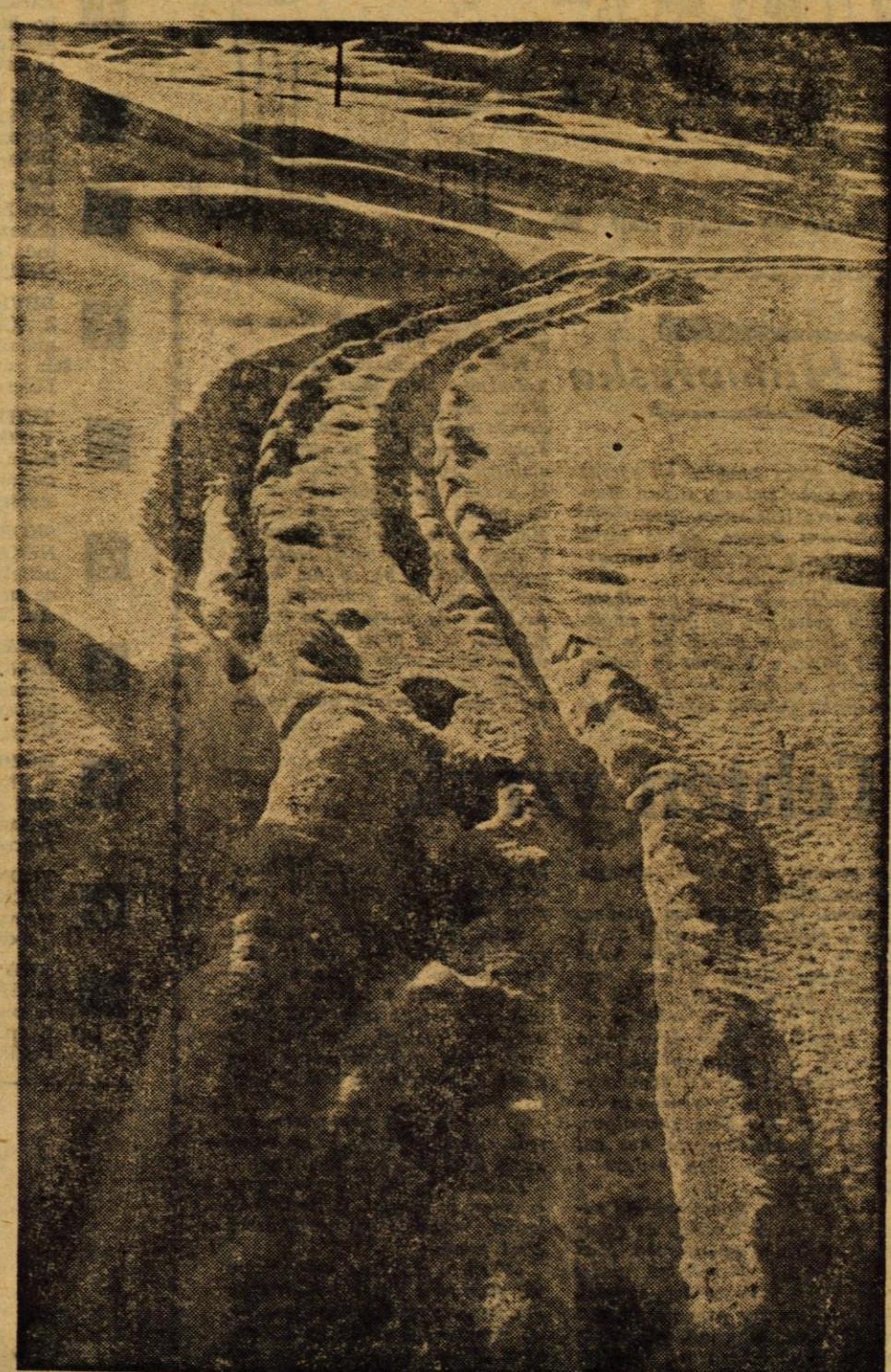
BLAGO ODVAJALNO SREDSTVO

Odkar so v njegovem podjetju uvedli prisilno upravo, se počuti v službi kot doma.

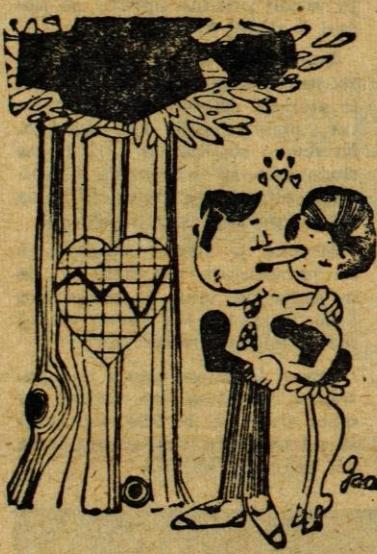
Telefonsiral je na policijo, da so mu neznani zlikovci odnesli iz ateljeja celotno zbirko skulptur, pripravljenih za razstavo. Krivcem so kmalu prišli na sled: šole so tekmovalo v zbranju odpadnega materiala in so učenci počistili vsa podstrešja.

Mračno je strmel skozi okno na naraščajočo povodenj, ki je že segla do vrat. V nemočnem besu je siknil: »In ravno včeraj me je nagnala zalivat zelje!«

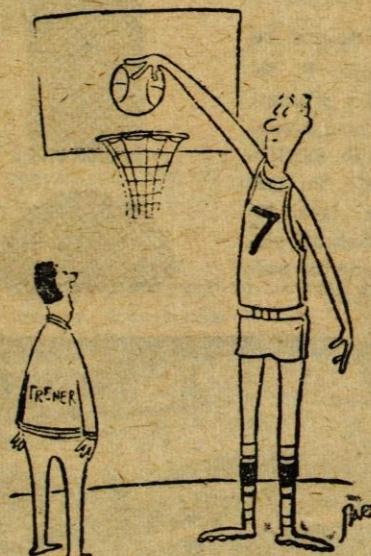
Znano je, da so svinje zelo pametne, mečtem ko najdeš le malo živali, ki bi bile neumnejše od ovac. In vendar pravimo: »Ti moja ovčka, ti!«

ZIMSKE SENCE — FOTO: FRANCE PERDAN

KNJIGOVODJA

In kaj naj naredim zdaj?

vagon krompirja, Mali Naca pa ga je za njø pobral dva.

Nato je prišlo tisto z novimi zadružnimi blevi, se je čobal Mali Naca, tokrat hkrati za levim in desnim ubljem. So nazidali v zadrugi odprte bleve po načrtih genialnega agronoma Posnemalnika, ki je take bleve videl, ko je bil na praksi v sončni Kaliforniji. Mali Naca je gledal zidavo, majal z glavo in res, ni minil teden po vselitvi živine, ko so vse krave kašljale kot star penzionist, biki pa kibali, da je agronoma Posnemalnika, ki je prišel gledat nezavedno žival, vrglo vznak v sneg. Potem so neko jutro našli stari kravi obešen termofor okoli vrata,

Humoreska

Mali Naca torej ni bil sprejet v kmetijsko zadrugo v vasi Marsijske. (Na tem mestu opozarjam spštovane bravce, da je vsaka podobnost z gorenjskimi zadrugami zgolj slučajna.)

Razočaran je strmel za odhajajočim poštarjem, se čobal za levim ušesom, v desnici pa je mečkal dopis, v katerem so mu na njegovo prošnjo za sprejem v kmetijsko zadrugo odgovarjali, da

Tehten vzrok

ga morajo, žal, zaradi tehtnega vzroka odbiti.

Strmel je v sosedovega petelina, ker je pismeno že izginil okrog vogala, se za spremembu čobal za desnim ušesom in jezen razmišljal, kateri bi utegnil biti tisti tehtni vzrok. No, roko na srce, tehtnih vzrov bi utegnilo biti več, si je priznaval Mali Naca. Zadrugi je svoj čas prenekatev zagodel in to brez strun in lok, pa bi bilo čisto razumljivo, da se ga zdaj otepajo kot vol oboda. Recimo tista zadeva s krompirjem.

Predlanskim je krompir na zadržnih njivah obrodil, da ga je bilo ko kritike po sestanku. Mali Naca je stal ob brazdah, gledal traktor in pobirače ter poslušal, kako se mu srce para ob pogledu na krompir, ki je ostajal za njimi v zemlji. Pa je stopil do predsednika in ga pobaral, če sme počasti krompir, ki je ostal na njivi in mu je predsednik dovolil. No, in se je stvar zasukala tako, da je zadruga tisto keto pridelala

bik pa je imel zavezani šal in so vsi vedeli, da je imel Mali Naca prste vmes.

Se in še se je Naca spominjal podobnih reči, toda naj je preudarjal tako ali drugače, ni ugahnil, kaj menijo v zadrugi s tehtnim vzrokom. In se je Mali Naca nazadnje razjezikl, vzravnal je vseh svojih stopetinšestdeset centimetrov (podplati in klobuk vsteti) ter dejal:

»Tja stopim in povprašam. Beseda ni konj, pravijo, in ni budir, da ne bi zvedel, kaj jih grize.«

Predsednik kmetijske zadruge je cincal in mencal, se izmikal in ječjal, nazadnje pa je Malemu Naci priznal:

»Vzeli bi te, Naca, saj nimamo nič proti tebi! Kar je bilo, je bilo, pravim jaz; vsakega novega člena moramo biti veseli. Toda v našem statutu stoji, da mora biti vsak član vsaj stosedemdeset centimetrov visok, zakaj ne moremo tvegati, da bi se nam na naših njivah izgubil v plevetu!«

VILKO NOVAK

Napravil je kariero, ker je spoznal, na katerih sestankih mora kritizirati, na katerih molčati. Največ je negodoval na občnem zboru balinarskega društva.

HOROSKOP

VELJA OD 8. DO 15. FEBRUARJA

OVEN (21. 3.—20. 4.)

NEKDO V MASKI te presenetl, vendar ne tako kot so izjave nekaternikov škofjeloško zadrugo, da je že določena lokacija za upravno poslopje na Trati zanjo prelepa. Veliko znancev, eden bo preveč.

BIK (21. 4.—20. 5.)

ZARADI LJUBOSUMNOSTI zna priti do nesoglasja z draga osebo. V sredo si najbolj občudovana osebnost. Integracija vsebine vseh mogočih žepov in štumfov v lastnem stanovanju ne bo posrečena. Pozornost na hišne čenče.

DVOJCKA (21. 5.—20. 6.)

ZASEBNO ŽIVLJENJE bo pod vplivom zunanjih dogodkov. Zelo bo koristil izlet v prijateljski družbi. Nekaj pogreša, kot prebivavci Trate kulturne hrane in razvedrila, ko so jim ukinili kino in knjižnico. Osamljenost bo prešla.

RAK (21. 6.—22. 7.)

S PREPOVEDANO spremljevavko in glasnim besedami ne vzbudiš toliko pozornosti kot stara »kišta« v izložbi »Kokre« v Kranju. Dolgočasni obisk te uspava.

LEV (23. 7.—22. 8.)

NE ZAPRAVLJAJ starega prijateljstva z osebo, ki ti je že večkrat dokazala iskreno naklonjenost. Zaradi prekrokanje noči potuha, toda ne tolikšna kot so je bili deležni (ne) anonimni vločivci v stražiško samopostrežbo. Pismo z opominom in grožnjo.

DEVICA (23. 8.—22. 9.)

Z AGILNOSTJO se izkažeš, kot so se škofjeloški cestarji (in še marsikateri), ko so se lotili ledenih hribčkov na mestih ulicah šele zdaj, ko jih je sonce jelo mehčati. Srečaš poletno ljubezen. Leseno darilo.

TEHTNICA (23. 9.—22. 10.)

V SOBOTO se odločiš, da nič ne tvegaš in raje mirno spiš. V nedeljo poslušaš nerganje svojcev in znancev, da v kranjskih mesnicah ni moč dobiti vampov. Obdarš otroke, da se prikupiš staršem.

SKORPIJON (23. 10.—22. 11.)

NEKAJ TI BODO zaupali, pa glej, da jih ne izigraš kot tista učiteljica iz Železnikov, ko se po končanem študiju s štipendijo ne zmeni za nekdanje kolege in hoče službo s stanovanjem v mestu. Nekomu se kolca za teboj.

STRELEC (23. 11.—22. 12.)

ZACNES NEKAJ čisto novega. Pazi, da te ne bodo opeharili kot jeseniške odbornike na nedavni seji, ko so glasovali ob pomankljivem gradivu in samo za en predlog (hotel Prisank). Spočiješ živce, ker so dom sprazni.

KOZOROG (23. 12.—20. 1.)

S SKOKOM čez planke ne povzročiš toliko hude krvi in zmede med opravljevci, kot jo je novi avtobusni vozni red in obeti za zvišanje cen med delavci — vozači. V petek se lotiš odpravljanja zoprne navade.

VODNAR (21. 1.—19. 2.)

VEČKRAT SE TI BO neosnovano mudilo tako, kot se čestokrat trgovcem in še komu v zadnjem času mudi dvigati cene. V bivši ljubezni — imaš sovražnika.

RIBI (20. 2.—20. 3.)

KREPKA ZABAVA, zaspanost v službi in sitnost do ponedeljka bo bodo posledice nekega darilca. Honorar zaman čakaš tako kot Kroparji šiviljo, kročača, mizarja in še kaj. Pust se pozabava s svojimi žepi in srcem.

— Ali vas moti hrup?
— Pa še kako, posebno takrat, ko se razburajo, da premalo delam!

